

фагоцитарное число (ФЧ) как наиболее распространенный вариант оценки фагоцитоза.

В результате проведенного исследования фагоцитарной активности нейтрофилов были установлены физиологические параметры развития фагоцитарной активности нейтрофилов для данных групп животных в условиях ЗАО ПЗ «Красноозерное» Ленинградской области. Каждая группа состояла из шести особей обоих полов.

В результате исследований были получены данные по физиологическим параметрам развития фагоцитарной активности нейтрофилов у одно-, двух- и шести- месячных козлят.

В одномесячном возрасте показатели составили: ФА $8,97 \pm 0,7811$; ФИ $80,6 \pm 3,8442$; ФЧ $11,88 \pm 1,7387$

В двухмесячном возрасте: ФА $10,01 \pm 0,5893$; ФИ $84 \pm 1,8708$; ФЧ $11,9 \pm 1,1162$

В шестимесячном возрасте: ФА $10,39 \pm 0,7355$; ФИ $84,6 \pm 4,9497$; ФЧ $13,06 \pm 0,23$

Ориентируясь на полученные данные, можно оценивать уровень неспецифической резистентности данных животных. Также косвенно можно судить о состоянии всей иммунной системы, т. к. фагоцитоз является начальным этапом специфического иммунного ответа.

УДК 619:616.71-007.151:615.326:636.2.053

ЗДАНОВІЧ Т. А., студэнтка

Навуковы кіраўнік **ПЯТРОЎСКІ С. У.**, канд. вет. навук

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія ветэрынарнай медыцыны», г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

ВЫВУЧЭННЕ БІЯХІМІЧНЫХ СКЛАДАЛЬНІКАЎ АНЕМІЧНАГА СІНДРОМУ Ё ПАРСЮЧКОЎ, УТРЫМЛІВАЕМЫХ ВА ЁМОВАХ СВІНАГАДОЎЧАГА КОМПЛЕКСУ

Канцэнтрацыя вялікай колькасці свінняў на свінагадоўчых комплексах робіць іх успрымальнымі нават да нязначных пагаршэнняў умоў утрымання і кармлення. На фоне дадзеных пагаршэнняў узнікае комплекс захворванняў заразнай і незаразнай этыялогіі, якія маюць цесную патогенетычную сувязь і часцяком утвараюць «заганнае кола». Аднак на свінагадоўчым комплексе ўтрымліваецца вялікая колькасць жывёл, што ўскладняе пастаноўку індывідэяльнага дыягназу і вылучэнне канкрэтнай назалагічнай адзінкі. У гэтай сувязі на першае месца выходзіць так званая «сіндромная дыягностыка». Яе сутнасць у тым, што падчас пастаноўкі дыягназу адбываецца вылучэнне сіндромаў – гаэраэнтэральнага, рэспіраторнага, анемічнага і г.д. У далейшым вызначаецца кола хвароб, што суправаджаюцца дадзенымі сіндромамі, і робіцца заключэнне па правядзенню лячэбных і прафілактычных мерапрыемстваў. Трэба мець на

ўвазе, што клінічныя складальныя сіндрому павінны абавязкова пацвярджацца лабараторнымі даследваннямі, у тым ліку і біяхімічнымі, асабліва пры дыягностыцы метабалічных захворванняў.

Мэта нашай працы – вывучэнне біяхімічных паказчыкаў крыві парсючкоў, характарызуючых анемічны сіндром, і іх дыягнастычнай значнасці.

Ва ўмовах свінакомплексу (СК-54) былі сфарміраваны 2 групы клінічна здаровых парсючкоў па 10 жывёл у кожнай: парсяты-смактуны і парсяты пасля адымання. Пры біяхімічным даследаванні сываратак крыві парсят-смактуноў былі выяўлены адхіленні ад нормы ў наступных паказчыках: утрыманне жалеза склала $13,56 \pm 1,837$ мкмоль/л (норма – 15,0-38,0 мкмоль/л), кобальту – $17,42 \pm 1,698$ мкг/л (норма 25,0-50,0 мкг/л); медзі – $1165,34 \pm 81,171$ мкг/л (норма 1500-2400 мкг/л), гемаглабіну – $91,20 \pm 6,997$ г/л (100-140 г/л).

У парсят пасля адымання знойдзены таксама адхіленні, уласцівыя для анемічнага сіндрому: утрыманне жалеза ў крыві склала $13,07 \pm 3,684$ мкмоль/л, кобальту – $18,64 \pm 3,351$ мкг/л, медзі – $1473,70 \pm 119,470$ мкг/л, гемаглабіну – $91,40 \pm 5,083$ г/л. Гэтыя паказчыкі сведчаць аб наяўнасці ў арганізме даследуемых парсючкоў змяненняў, характэрных для анеміі.

Такім чынам, мы высветлілі, што ў клінічна здаровых жывёл маюцца адхіленні ў біяхімічным статусе. Гэта сведчыць аб наяўнасці субклінічнага працягу гіпапластычнай анеміі, якая вядзе да пагаршэння гаспадарчых паказчыкаў і патрабуе распрацоўкі адпаведных мер прафілактыкі.

УДК 619:617.55-082

ЗДАНОВИЧ Т. А., студентка

Научный руководитель: **ЛОКТЕВ А.П.**, ассистент

УО «Витебская ордена «Знак Почета» государственная академия ветеринарной медицины», г. Витебск, Республика Беларусь

ОСОБЕННОСТИ ВОЗНИКНОВЕНИЯ, ЛОКАЛИЗАЦИИ И ЛЕЧЕНИЯ ПРОЛАПСОВ В БРЮШНОЙ СТЕНКЕ У СОБАК И КОШЕК

Под пролапсом подразумевается выпадение внутренних органов через естественные отверстия организма животного или в результате разрыва слоёв брюшной стенки под кожу.

Данная хирургическая патология встречается у всех видов животных, но в специальной литературе она описана относительно крупных животных, а лечение - как при брюшных грыжах. Однако такое лечение недопустимо, так как при пролапсах ткани обычно воспалены, пропитаны кровью. По прошествии длительного времени наблюдается оmozоление краёв разорванных тканей, возникают спайки между ними и некоторыми органами брюшной полости.